

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Ο ΝΕΙΛΟΣ

+ ΠΙΣΤΙΣ ΠΑΤΡΙΣ ΝΟΜΟΙ +

ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΥΠΕΡ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ, ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΩΝ ΗΜΩΝ !

Α' Η ΒΕΒΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΕΞ ΑΥΤΟΥ ΧΥΘΕΝΤΑ ΑΙΜΑΤΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ ΟΓΔΟΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1901.
Β'. Ο ΕΝΕΚΑ ΤΟΥΤΩΝ ΕΚΔΙΟΧΘΕΙΣ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΘΗΝΩΝ ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ.

Ἐγγινε γνωστὸν ὅτι προτιθέμεθα νὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν ἀπροόπτως διακοπεῖσαν ἐκδοσὴν τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος «Ο ΝΕΙΛΟΣ» καὶ διὰ τοῦτο προσήλθον πρὸς ἡμᾶς πολλοὶ εὐλαβεῖς ὀρθόδοξοι κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, οἱ ὅποιοι ἀφοῦ μᾶς ἐπέβαλον τὴν παράκλησιν, ὥπως ἀναλάβωμεν καὶ ἡμεῖς, τὸ κατὰ δύναμιν, τὸν ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἀγὼνα, ἵνα οὐ μόνον καταγίνωμεν νὰ ἀνεύρωμεν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐνομάσωμεν δημοσίᾳ τοὺς προκομμένους ἐκείνους θεολόγους μᾶς, τοὺς μεταφράσαντας τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον μῆς ὑπεκρέωσαν ἐπίσης, ἀφοῦ ἐξιστόρησαν πρὸς ἡμᾶς τὰ θλιβερά καὶ ἀνόσια ἐκείνα ἀποτελέσματα, τὰ διαδραματισθέντα ἐν Ἀθήναις τὴν 8ην Νοεμβρίου τοῦ ἐτούς 1901, καθυπέβαλον πρὸς ἡμᾶς καὶ τὰς ἐξῆς ἐρωτήσεις.

1.) Τίς εἶναι ὁ πρῶτος ἐνοχὸς καὶ κύριος αἴτιος τοῦ κακοῦ;

2.) Ἐὰν εἶναι ὁ πρῶτος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Προκόπιος ἄμεσος καὶ πρῶτος ὑπεύθυνος, δύναται νὰ ἱεροπραττῇ;

3.) Ὡς ἄμεσος πρωταίτιος τοῦ χυθέντος αἵματος τῶν ἀδελφῶν μᾶς χριστιανῶν, ὁ κ. Προκόπιος, εἶναι ἡ δὲν εἶναι μέτοχος καὶ τοῦ κρυφθέντος ἀφορισμοῦ ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, καὶ ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπον Λαρίσης Σ. κ. Ἀμβρόσιον, κατὰ τὴν μεταφράσειν καὶ τὴν ἐνεργησάντων αὐτὰς τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου;

Ἡμεῖς καίτοι γνωρίζοντες, ὅτι αὐτὰ εἶναι ζητήματα, τὰ ὅποια ἐπερπεν ἕως τῶρα, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἑλλάδος, νὰ ἔχῃ λυμένα· ἀλλ' ἐπειδὴ δυστυχῶς τίποτε ἀπὸ αὐτὰ ἄχρι τοῦδε δὲν ἔκαμε, διὰ νὰ καθυστερήσῃ αἱ συνειδήσεις τῶν χριστιανῶν, ἰδοὺ ἀναλαμβάνομεν ἡμεῖς, ἐν τῇ ταπεινότητι ἡμῶν, νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὰς ἀνωτέρω τρεῖς ἐρωτήσεις, καίτοι δὲν εἴμεθα κληρικοί, τοῦτο δὲ πράττομεν, πρὸς χάριν καὶ φωτισμὸν τῶν ἀδελφῶν μᾶς χριστιανῶν.

Καὶ πρῶτον ἐρωτῶμεθα. Τίς εἶναι ὁ πρῶτος καὶ κύριος αἴτιος τοῦ κακοῦ; Καὶ καὶ ὁ δὲ ἐννοοῦσιν οἱ χριστιανοί, τὴν βεβήλωσιν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, διὰ τῆς μεταφράσεως αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς αἵματος χυθέντος τῆς ἐν Ἀθήναις ὁγδόης Νοεμβρίου.

Καὶ λοιπὸν ὁ καταστατικὸς Νόμος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, θέτει ἐπὶ κεφαλῆς καὶ Πρόεδρον τῆς διοικήσεως Ἱερᾶς Συνόδου τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, τὸν κατὰ καιροὺς Μητροπολίτην Ἀθηνῶν. Αὐτὸς ἄρα εἶναι ὁ μόνος ἀρμόδιος, νὰ εἰσαγγῇ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, πρὸς συζήτησιν πάντα τὰ ἀφορῶντα ζητήματα, οὐ μόνον τὴν καλὴν διοίκησιν τῶν τῆς Ἐκκλησίας πραγμάτων ἀποβλέποντα, ἀλλὰ καὶ νὰ διακυβερνήσῃ τὴν τοιαυτὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν· ὥστε καθόλου νὰ μὴ παραβλάπτωνται αἱ σχέσεις τῆς αὐτοκεφαλῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν καθόλου ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ μάλιστα τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καθ' ὅσον ἀφορᾷ καὶ τὰ δόγματα τῆς Θείας ἡμῶν πίστεως καὶ τὴν ὀρθόδοξον διδασκαλίαν αὐτῶν.

Ἄρα καὶ ἐὰν ὁ πρῶτος Μητροπολίτης Προκόπιος, εἰσάγῃ τὸ ζήτημα τῆς μεταφράσεως τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, καὶ κακῶς διεκυβερνήσῃ αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν, χωρὶς νὰ διαμαρτυρηθῇ, ἡ καθόλου δὲν εἰσάγῃ αὐτὸ πρὸς συζήτησιν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ὑπεύθυνος διὰ τὰ ἄμεσα καὶ θλιβερά ἀποτελέσματα τῆς μεταφράσεως τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, εἶναι αὐτὸς καὶ μόνος, αὐτὸς ὁ πρῶτος Μητροπολίτης Προκόπιος, καὶ οὐδεὶς ἄλλος· καὶ ἐπομένως τὸ χυθέν, διὰ τὴν μεταφράσιν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, αἷμα τῶν χριστιανῶν, δικαίως κατεβόησε καὶ ἤδη καταβόη ἐναντίον αὐτοῦ! Ἐὰν δὲ ἤμεῖς ἀπατώμεθα πρὸς τοῦτο, συμμερίζομεν τὴν γνῶμην τοῦ λαοῦ, καὶ ἐναντίον τῶν λεγομένων μᾶς ἔχει τὸ πρᾶγμα, τότε ἂς προσέλθωσιν οἱ ἀρμόδιοι νὰ μᾶς διαφυσώσῃ καὶ νὰ ἀποδείξωσι τὸ ἐναντίον· ἀλλὰ ταυτοχρόνως ὑποχρεοῦνται βεβαίως, νὰ μᾶς εἰπῶσι καὶ τὸν αἴτιον τοῦ φρικώδους ἐκείνου αἵματος χυθέντος τῆς ὁγδόης Νοεμβρίου, τὸ ὅποιον ἡ ἱστορία τῆς Πατρίδος, μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα ἀνεγράφει ἤδη εἰς τὰς δέλτους αὐτῆς!

Διότι καὶ ἐὰν ἀκόμη ἡμεῖς παραδεχθώμεν, ὅτι ἄλλος τις εἶναι ὁ εἰσαγγεὴς τῆς ἰδέας τῆς μεταφράσεως τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, καὶ ὅχι ὁ πρῶτος Μητροπολίτης κ. Προκόπιος. Ἡμεῖς καὶ ὅλος ὁ κόσμος, οὐτε ἐπαύσαμεν καὶ οὐτε θὰ παύσωμεν ποτέ, νὰ θεωροῦμεν, ὡς πρωταίτιον καὶ κύριον ὑπεύθυνον τῆς φρικτῆς ἐκείνης αἱματοχυσίας τῶν ἀδελφῶν μᾶς, αὐτὸν τὸν ἴδιον πρῶτον Μητροπολίτην Προκόπιον. Καὶ τοῦτο εἶναι ἀπλούστατον. Διότι οἱ Νόμοι, τῆς Πατρίδος, εἰχον διορίσει αὐτόν, ὡς ἀντικεινὸν φύλακα τῆς Ἐκκλησίας, καὶ αὐτὸν καὶ μόνον θέτουσιν ἀρμόδιον καὶ δυνάμενον νὰ κατέπηγε τὸ ζήτημα τῆς μεταφράσεως τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, εὐθὺς ἁμέσως ἀπὸ τὰ σπάργαντα τῆς γεννήσεώς του.

Ἀλλὰ διὰτὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν τὸ ἔκαμε; Διότι εἶναι φανερά φανερά προσπολιτῆς, καὶ οὐδὲν πλέον διότι εἶναι ἀνθρωπολάτρης καὶ ὅχι θεολάτρης· καὶ ὡς τοιοῦτος, βεβαίως δὲν ἠδύνατο ταυτοχρόνως νὰ δουλεύῃ καὶ δύο κυρίους.

Λοιπὸν μὴ μᾶς φαίνεται παράδοξον, ἐὰν ἐρχώμεθα νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὴν δευτέραν ἐρωτήσιν μὲ δύο μόνον λέξεις. Ὅτι δηλαδὴ, ὡς ἱερεὺς καὶ ἐπίσκοπος ὁ πρῶτος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Προκόπιος, ὅχι μόνον δὲν δύναται νὰ ἱεροπραττῇ τοῦ λοιποῦ, ἀλλὰ οὐδὲ νὰ ἱσταται δικαίως ἐν τῇ αὐτῇ θέσει μετὰ τῶν λοιπῶν χριστιανῶν κατὰ τὴν Ἱερὰν Λειτουργίαν ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ὑψίστου!

Διότι ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος φωνάζουν τὰ γεγονότα, δηλαδὴ, αὐτὰ τὰ ἀνθρώπινα αἵματα! Ὅτι αὐτὸς καὶ μόνος εἶναι ὁ ἄμεσος ὑπεύθυνος καὶ κύριος αἴτιος τοῦ αἱματοκυλισματος τῶν ἀδελφῶν ἐκείνων χριστιανῶν, διὰ τὴν μεταφράσιν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου· ὡς τοιοῦτος δὲ, εἶναι καὶ βουτηγμένος μετὰ εἰς τὰ αἵματα τῶν φονευθέντων ἐκείνων ἀδελφῶν μᾶς! Καὶ ἐπομένως ἰδοὺ τοῦ θέτει αὐτόν ὁ Μέγας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν Φωστὴρ καὶ Διδάσκαλος ὁ ἐν Ἁγίοις Βασίλειος. Ἰδοὺ τί διατάσσει περὶ αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

«Ὁ ἐκουσίως φονεύσας, καὶ μετὰ τοῦτο μεταμειληθείς, «ἔκτισεν ἐτὴ ἀκοινωνήτος ἐστὶν τοῦ ἁγιάσματος.» Δηλαδὴ, ἀποκλείεται ὅλος διόλου τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τῆς ἱερᾶς Μεταλήψεως ἐπὶ εἰκοσὶν ὅλα χρόνια. Ὁ δὲ ἀκουσίως φονεύσας, ἐπὶ δέκα ὅλα χρόνια. Καὶ ἰδοὺ ἕτερος κανὼν τοῦ αὐτοῦ. «Ὁ δὲ ἀκουσίως φονεύσας, ἐν δέκα ἐπεσὶν ἀκοινωνήτος ἐστὶν τῶν ἁγιασμάτων.» (Ὁρα κανὼνας Μεγάλου Βασιλείου 56 καὶ 57. Τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων 66 καὶ τῆς πρώτης Οἰκουμένης Συνόδου τὸν 14ον).

Ὅθεν ὁ πρῶτος Μητροπολίτης κ. Προκόπιος, ὡς ἐκούσιος ἡ ἀκούσιος αἴτιος τῶν φόνων τῆς ὁγδόης Νοεμβρίου, ὅχι μόνον δὲν ἱσταται πλέον μετὰ τῶν Ἱερῶν Κληρῶν, ὡς ἐπίσκοπος, καὶ ἐπομένως τοῦ λοιποῦ δὲν δύναται νὰ ἱεροπραττῇ, ἀλλὰ οὐτε καὶ ὡς ἀπλούς χριστιανὸς ἐπὶ δέκα καὶ εἰκοσὶ ἐτὴ δύναται νὰ παρευρίσκειται ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν μετὰ τῶν ἄλλων χριστιανῶν, ἐστερημένος δ' καὶ αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος τῶν ἀχράντων Μυστηρίων!

Ἀλλὰ μετὰ τῶν ἄλλων γνωρίζομεν πάντες, ὅτι διὰ τὰς ἄλλοτε γενομένας μεταφράσεις τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, κατ' ἐπανάληψιν ἡ ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὅχι μόνον ἐγκυκλίους διαφόρους ἐξέδωκε, καταδικάζουσα τὰς μεταφράσεις, ἀλλὰ καὶ ἀφορισμοὺς συνήθως συνόδευσεν αὐτάς, ἐναντίον τῶν ἐνεργησάντων τὰς μεταφράσεις. Γνωρίζομεν δὲ περαιτέρω, ὅτι καὶ εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν, τὸσον τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὅσον καὶ ὁ Σ. Ἐπίσκοπος Λαρίσης κ. Ἀμβρόσιος, ἐξέδωκεν ἀφορισμοὺς, διὰ τῶν ὁποίων καταδίκασαν τὰς μεταφράσεις τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

Λοιπὸν αὐτὰ γνωρίζοντες, καὶ τὰ ἀνωτέρω ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, ἀπαντῶμεν δι' ἀναλόγου ἐρωτήσεως καὶ εἰς τὴν τρίτην ἐρωτήσιν τῶν χριστιανῶν. Καὶ λέγομεν τοῦτο· ὅτι πᾶς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος γνωρίζει καλῶς τὰ πράγματα, καὶ ἀναγνωρίζει μετ' ἡμῶν, κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, ὡς πρωταίτιον καὶ ὑπεύθυνον τοῦ ὅλου αἱματοκυλισματος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τὸν πρῶτον Μητροπολίτην κ. Προκόπιον, καὶ οἱ Ἱεροὶ Κανόνες τῆς Ἀγίας ἡμῶν Πίστεως, δὲν δέχονται αὐτὸν καθόλου ὡς χριστιανόν· ἄρα ἁμέσως ὁ τοιοῦτος ὑπεχρεῖται καὶ εὐρίσκειται ὑπὸ τὰ βάρη τοῦ ἀφορισμοῦ, ὅσον καὶ ἂν ὁ ἀφορισμὸς δὲν εἶναι ἀνοραστικός, καὶ ἐπομένως εὐρίσκειται ὑπὸ τελείαν καὶ πραγματικὴν καθάρσει.

Ἐπομένως ἐὰν αὐτὸς ὁ τῶς Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Προκόπιος, ὁ θεωρούμενος καὶ ὄντως εἶναι πρωταίτιος τοῦ ὅλου αἱματοκυλισμοῦ τῆς μεταφράσεως τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ αὐτοκαθαίρεθείς, διὰ τῆς ἐξ ἀνάγκης παραιτήσεώς του ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Θρόνου, αὐτὸς ὁ μετέχων εἰς τοὺς ἐκδοθέντας ἀφορισμοὺς, βελήσῃ ποτὲ νὰ ἀναλάβῃ ἐνεργὸν τὴν ἀρχιερωσύνην του, λέγομεν καὶ διςχυρίζομεθα, δυνάμει βεβαίως τῶν Ἱερῶν κανόνων· ὅτι δὲν δύναται ἀνευ ἀπολογίας ἰδικῆς του, καὶ ἀνευ ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου του, καὶ μεταμελόμενος καὶ χριστιανικῶς προσκλαίων, δὲν δύναται, νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐνεργὸν Ἱερωσύνην.

ΚΑΙ ΙΔΟΥ ΠΡΟΤΑΣΣΟΜΕΝ ΩΔΕ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥΣ ΣΧΕΤΙΚΟΥΣ ΕΚ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ.

«Πρὶν δὲ ἐπιμελῶς καὶ μετὰ πίστεως ἑκαστα ἐξετάσθῃ, ὁ μὴ ἔχων τὴν κοινωνίαν πρὸ τῆς διαγνώσεως τοῦ πράγματος, αὐτῶν οὐκ ὀφείλει ἐκδικεῖν τὴν κοινωνίαν... (Τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου κανὼν 13. (14).

«Ἄλλος κανὼν. «Πρὸς συμπᾶσιν τῇ Συνόδῳ, ἵνα ὁ διὰ βουλήν αὐτοῦ ἀπὸ κοινωνίας γενόμενος (ἢ τοι ἀφορισθῇ)· εἴτε ἐπίσκοπος, εἴτε οἰοσάποτε κληρικός, ἐὰν ἐντὶ καιρῷ τῆς κοινωνίας αὐτοῦ πρὸ τοῦ ἀκουσθῆναι εἰς κοινωνίαν τολμήσῃ αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ τῆς καταδίκης πτῆν ψῆρον ἐξεννοχῆναι κρήνη.» (Καρθαγένης ΑΖ (37).

«Ἄλλος. «Ἐπίσκοπον κατηγορηθέντα ἐπὶ τινι παρ' ἀξιοπιστῶν ἀνθρώπων, καλεῖσθαι αὐτὸν ἀναγκαῖον ὑπὸ ἑπισκόπων, καὶ μὴ ἀπάντησιν καὶ ὁμολογήσῃ, ἢ ἐλεγ-

γῆθῃ, ὀρίζεσθαι τὸ ἐπιτίμιον. Ἐὰν δὲ καλούμενος μὴ ἀπακούσῃ, καλεῖσθαι καὶ δεύτερον δύο πάλιν ἐπισκόπων ἀποστελλομένων πρὸς αὐτόν. Ἐὰν δὲ καὶ οὕτω καταφρονήσας μὴ ἀπάντησιν, ἡ Σύνοδος ἀποφαίνεται κατ' αὐτοῦ τὰ δοκούντα, ὥπως μὴ δόξῃ κερδαίνειν φυγοδικῶνα.» (Ἀποστολικὸς κανὼν ΟΔ. (74). Ὅρα καὶ Ἀποστολ. ΑΒ. (32) τῆς Β'. Συνόδου στ. (6). Τῆς Δ'. Α', (30) καὶ ιζ'. (17). Τῆς Ἀντιοχείας ΙΔ'. (14) καὶ ΙΕ'. (15).

Καὶ λοιπὸν ἀντὶ παντός ἄλλου συμπεράσματος, θεωροῦμεν ἀποτελεσματικώτερον, νὰ ἐπαναλάβωμεν ἀπλῶς τὰς ἐρωτήσεις, ὥπως μᾶς καθυπέβαλον αὐτάς οἱ χριστιανοί, δίδοντες πρὸς αὐτοὺς καὶ τὴν ἀνάλογον ἀπάντησιν συντομωτάτην, ὥπως ἀκριβῶς μᾶς ὑπαγορεύωσιν αὐτοὶ οἱ κανόνες τῆς Ἀγίας ἡμῶν Πίστεως ὡς ἐξῆς.

Ἐρωτ. 1). — Τίς εἶναι ὁ πρῶτος ἐνοχὸς καὶ κύριος αἴτιος τοῦ κακοῦ;

Ἀποκρ. Τὰ γεγονότα, ἡ κοινὴ ὁμολογία, καὶ ὁ καταστατικὸς Νόμος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπιμόνως θέλουσιν αἴτιον καὶ πρῶτον ἐνοχὸν τὸν κ. Προκόπιον Οἰκονομίδην πρῶτον Μητροπολίτην Ἀθηνῶν.

Ἐρωτ. 2). — Ἐὰν εἶναι ὁ πρῶτος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Προκόπιος ἄμεσος καὶ πρῶτος ὑπεύθυνος, δύναται νὰ ἱεροπραττῇ;

Ἀποκρ. Οἱ κανόνες τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, καὶ οἱ κανόνες τῶν ἁγίων Οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν Συνόδων, δὲν τοῦ ἐπιτρέπουσι τὸ δικαίωμα, ὡς αἴτιον ἀκουσίαν φόνων, οὐτε νὰ ἱεροπραττῇ, οὐτε νὰ κοινωνῇ τῶν ἀχράντων μυστηρίων, οὐτε ἐπὶ δέκα ὁλόκληρα ἐτὴ νὰ ἱσταται καὶ ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ νὰ παρίσταται εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν!

Ἐρωτ. 3). — Ἀφοῦ ὁ κ. Προκόπιος, εἶναι πρωταίτιος τοῦ χυθέντος αἵματος τῶν ἀδελφῶν χριστιανῶν, ἀφοῦ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, κατὰ διαφόρους περιστάσεις, ἐσχάτως δὲ καὶ ὁ πανιερώτατος Ἐπίσκοπος Λαρίσης κ. Ἀμβρόσιος, ἐξέδωκεν ἀφορισμὸν κατὰ τὴν μεταφράσειν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ὁ πρῶτος Μητροπολίτης Προκόπιος ὑπεχρεῖται τῶν τοιούτων ἀφορισμῶν;

Ἀποκρ. Καὶ διότι ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ, ὅτι ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, κατὰ διαφόρους καιροὺς, ὅχι μόνον κατέδικε πᾶσαν μεταφράσιν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ἀλλὰ καὶ περιέφραξεν αὐτὴν ἀπὸ πάσαν νεοτέρην μεταφράσιν, δι' ἀφορισμοῦ· ἀφοῦ ὁ πρῶτος Μητροπολίτης Προκόπιος, καθ' ἡ λέγεται καὶ βεβαιούται, ὅχι μόνον δὲν ἀπέκρουσε τὴν βεβήλωσιν, ἀλλὰ μάλιστα καὶ συνεργάσθη εἰς τὴν μεταφράσιν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

Ἄρα ὁ αὐτὸς κ. Προκόπιος, καὶ ἐξ ὁλόκληρου μετέχει εἰς κάθε ἀφορισμὸν εἴτε πρὸ τῆς μεταφράσεως, εἴτε μετὰ τὴν μεταφράσιν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου· καὶ κατὰ συνέπειαν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, κατὰ τοὺς Ἱεροὺς κανόνας, ὁ κ. Προκόπιος Οἰκονομίδης, εἶναι καὶ θεωρεῖται ἀφορισμένος, ἀκοινωνήτος, καὶ ξένος ἀπὸ πάσαν πρᾶξιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθόδοξων χριστιανῶν.

Ὁ ἔχων ὅτα, καὶ ὀρθόδοξον Πίστιν, ἀκούειν ἀκουέτω.

Τοσαῦτα πρὸς τὸ παρὸν, διὰ τοῦ παραρτήματος τοῦτου. Μετ' ὀλίγον δὲ κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ «Νεῖλου», ὅτε θὰ ἔχωμεν τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον, τότε θέλομεν συνεχίσει ἐν ἐκτάσει τὸν ἀγὼνα, οὐ μόνον τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ συμβάντων θλιβερῶν ἀποτελεσμάτων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς Ἑλληνικῆς, τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, μουσικῆς, τὴν ὁποίαν ἐσεβάσθησαν ὅλοι οἱ αἰσθητικοὶ ἐκείνοι Ἑλληνες Βασίλεις καὶ Αυτοκράτορες, οἱ Μεγάλοι Βασίλειοι, οἱ Γρηγόριοι καὶ οἱ Χρυσόστομοι, καὶ τὰ ἄλλα ἑκατομύρια ὀρθόδοξων Ἑλλήνων καὶ λοιπῶν ἀγλαῶν φωστῆρων τῆς Ἀγίας ἡμῶν Πίστεως.

Καὶ ὅμως παρ' ἐλπίδα, εὐρέθησαν ἄνθρωποι, φέροντες μόνον τὸ ὄνομα τοῦ ὀρθοδόξου Ἑλλήνου, οἵτινες ἀπὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐτόλμησαν ἀσεβῶς νὰ μεταβάλλωσιν εἰς θεάτρα, μερικὰς τῶν ἁγίων ἡμῶν Ἐκκλησιῶν, εἰς τὰς ὁποίας, ἀντὶ τῆς ἁγίας ἡμῶν ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, εἰσάγαγον θεατρῖνικας καντάδες καὶ φράγμικα μυρολόγια! Ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ τούτων ὅλων, θερμὸς προστάτης καὶ βοηθὸς ὑπῆρξεν, ὡς Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, ὁ νῦν ἀπαυτωλὸς μοναχὸς τῆς Φανερωμένης κ. Προκόπιος Οἰκονομίδης, ὑπὲρ τοῦ οὐποῦ εὐχόμεθα καλὴν μετάνοιαν, πρὸς σωτηρίαν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς. Ἀμήν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Ἰουνίου 1902.

Ὁ Διευθυντὴς καὶ συντάκτης τῆς ἐφημερίδος
«Ο ΝΕΙΛΟΣ»

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Σ. ΒΕΡΓΗΝΑΔΗΣ

(Τελειόφορος ἱατρὸς τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου)

Χάριν τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, τὸ παρὸν δίδομεν δωρεὰν πρὸς τοὺς ἀναγνώστας.